

HOBOSTI

SÕBRAKIRI 70

Liliann Keskinen

Tere!

15.10.2025

Suvest on saanud juba ammu sügis. Lõpuks saan mahti oma tegemistest pajatada. Kes on Facebookis minu tegemistel silma peal hoidnud, on tegelikult juba üsna hästi kõigega kursis. Aga nüüd siis tegemiste juurde.

Jaanipäeva eel läks Ingeri Kiriku ajakirja suvenumber trükki ja see võimaldas korra enne päris puhkust veidi vabamalt hingata. Pärast jaanipäeva tulime mõneks päevaks Eestisse. Põltsamaal avanes ootamatult võimalus korra laulupeo tuld hoida. Uhke tunne oli!

Foto: Salla Soininen

4.-6.7. toimusid Ryttylās traditsioonilised Soome Rahvamisjoni suvepäevad. Vasakpoolsel pildil poseerin koos oma Venemaal töötavate kolleegide **Markus Aitamäki**, **Saara Mrčela** ja **Juha Saariga**. Meid kõiki õnnistati seal uuele tööperioodile. Saaragi on aasta lõpuni Soomes kodumaaperioodil, muidu on tema meist ainus, kes Venemaal elab. Uuest aastast peaks ta jälle idapiiri taha kolima. Praegu on kõik veel lahtine, nii et palun ka tema eest palvetada, et selgus saabuks peagi.

Hannu oli pea kolm nädalat juulis Peterburis teenimas. Mina seekord tõesti puhkasin. Ja käisin mõnepäevasel reisil Iirimaa. Olime mõlemad suvega väga rahul.

31.8. osalesime koos Hannuga Toomkirikus peetud tänujumalateenistusel, kus saadeti teenitud pensionile Misjonikeskuse senine juht **Leevi Reinaru**.

Leevi oli see, kellele 1999 suvel helistasin, et küsida, kas Misjonikeskus oleks huvitatud minu läkitamisest Mordvasse. Oli! Olen tänulik Leevilt saadud toetuse ja soojade käepigistuste eest nende ühiste aastate jooksul. Teda Soome Rahvamisjoni poolt tervitades ütlesin, et kuigi staatus nüüd muutub, siis teenimine jätkub. Kes kord käe adra külge on pannud...

Ingeri kiriku piiskop **Ivan Laptev** käis septembris mõnepäevasel visiidil Soomes. Algselt oli tema graafik selline, et me polekski seekord üldse kohtunud. Läks aga nii, et haigus niitis meie kolleegi ootamatult jalust ja nõnda läksime piiskopile lennujaama vastu hoopis meie. Ning oma visiidi ametliku osa lõppedes tuli Ivan meile ja saime rahulikult juttu ajada. Ega meil mingeid salajutte muidugi polnud, aga kolmapäevastel kantseleikoosolekutel pole enamasti võimalust pikemalt mingitel küsimustel peatuda. Nüüd sain mitmete oma küsimustele vastused ja pilt nii mõneski asjas jälle selgemaks.

Foto: Tero Ruotsala

Mainisin eelmises kirjas **Vasile Tascat** - moldova usuvenda, kes 1980-ndate alguses vaimuliku kirjanduse levitamise pärast 3 aastat vangis pidi istuma. Koos temaga ning teiste reisikaaslastega seisame vasakpoolisel pildil ühes teeäärses parklas, kus ööpimeduses raamatukaste maha laaditi. 29.9.-6.10. olin niisiis **õppereisil Moldovas**. Päris puhkuseks reis küll ei kujunenud, sest programm oli tihe ja olin osaliselt ka tõlgiks. Aga kokkuvõttes oli ülipõnev reis.

Foto: Kirsti Malmi

Kirja avapilt on muidugi Moldovast! Ilmad olid enamvähem samad, mis meil siin. Kui ühel lõunal täidetud paprikaid pakuti, tuletasid toidulõhnad meelde üht keskkoolisuve, mil 5 nädalat Moldovas malevas olin. Samad tuttavad maastikud - künkad ja tasandiku, siin-seal väiksed metsasalud. Vahepealsete kümnendite jooksul on palju kirikuid ja palvemajasid ehitatud. Aga küla olustik ei ole oluliselt muutunud - palju rohekaid ja halle krohvitud maju neid ümbritsevate metallaedadega, maisipõllud ja viinamarjaistandused. Ja väga sõbralikud inimesed. Kuulsime mh. uudiseid türgi keelesugulaste hulka kuuluvatest gagauzlastest, kelle usutunnistuseks on hoopis õigeusk ja kes keelte läheduse tõttu nüüd "omade" hulgas misjonitööd teevad. Jumala õnnistust juhtimist neile selles tähtsas töös!

Foto: Kalle Vilbaste

Misjonikeskuse uueks juhiks on valitud **Esa Luukkala**. Tema ametiseseadmine toimub Toomkirikus 2.11. Õnnistatud teenimist Esale! Praegu paistab nii, et siis meil Hannuga ilmselt kohale tulla ei õnnestu. Aga mine tea. Tore oli temaga veidi tuttavamaks saada 12. 10. Toomkirikus peetud tugikoguduste päeval. Suur tänu siinkohal kõigile kohalolnutele. Oli väga tore kohtumine - nagu kõik senised olnud on. See kinnitas taaskord "tagala" olulisust ja tunnet, et ma ei tee oma tööd üksi. Aitäh, et olete! Eestpalved kannavad.

Tegelikult oli meil eelmisel pühapäeval Toomkirikusse tulemiseks veel üks teine põhjust. Öhtu hakul toimus seal tänujumalateenistus, kus tänati ja tunnustati kiriku kaastöölisi. Vasakpoolisel pildil ühispildil oleme meigi Hannuga. Ega me tegelikult teagi täpselt, milliste teenete eest või kelle initsiatiivil meile koostöömedalid anti. Kuigi me ei tee oma tööd aukirjade saamise eesmärgil, aga selline märkamine ja tunnustamine tegi südame väga soojaks küll.

Foto: Erik Peinar

Foto: Lea Saar

Iga kord kui trükikojast saabub ajakirja Inkerin Kirkko uus number tunnen suurt rõõmu ilusa väljaande ja tehtud töö üle. Kõrvaloleval pildil on ajakirja suvenumber. Praegu käib töö sügisese topeltnumbri kallal. Suuremad lood on juba valmis. Aga see viimane “pudin” võtab ka veel jupp aega. Veel otsin viimaseid uudiseid, küsin pilte, täpsustan erinevaid detaile. Kokkuvõttes on ajakirjanikutöö ülipõnev! Kuulen lugusid Jumala juhtimisest, vahel saan kellelegi kirjavahetuse käigus nõuga toeks olla. Korrutan vist iga kord lehetööst rääkides, kui imeliselt Jumal juhib, et sünnivad ideed ja leiduvad intervjuueeritavad ja milliseid lugusid nad räägivad. Aga nii see on!!

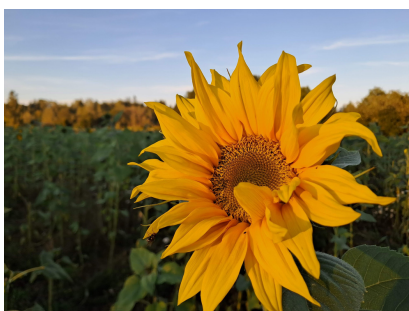
Senine tegevtoimetaja **Kristiina Paananen** plaanib pärast sügisnumbri valmimist need ülesanded maha panna. Palugem Jumalalt kinnitust Miinale, kes pole veel oma lõplikku jah-sõna öelnud Kristiinalt töö üle võtmise kohta.

Kurgi jutlus

Proovisin sel suvel esimest korda ise kurke kasvatada. Seemned said maha kahjuks hilja, aga taimed kasvasid ja kosusid. Lõpuks saabus aeg, kui hakkasin iga päev lehti liigutamas käima ja kurkide kasvamist jälgima. Olime juba esimesi kurgipunne juba maitsnud ja uhked selle üle, et ikkagi oma kasvatatud! Siis tuli (positiivne) üllatus - leidsin poolkogemata ühe suure kurgi - 315 g. Ja see kukkus kohe jutlust pidama!

Erinevalt igapäevasest lehtede alla piilumisest olin sel korral lähenenud meie peenrakastile hoopis teisest suunast ja tänu sellele märkasin seda suurt kurki. Et kui vahel tundub, et meie töö ei kanna vilja, siis asi ei pruugi tegelikult nii olla. Töö tulemused võivad sõltuda ka vaatenurgast. Jumalale on kõik võimalik ja Tema võib ka meid kasutada mingil ootamatul või ettearvamatul viisil. Kaks päeva hiljem leidsin peenrast veel suurema kurgi - 518 g! Seegi “punn” oli jäänud märkamata, kuigi iga päev peenrakastis sobrasin. Jeesus kõneleb Luuka evangeeliumis (19:49) kisendavatest kividest. **Minu kurgid kisendasid mulle, et meil on vägev Jumal, kes teostab oma plaane siin maailmas vahel meie kaudu ja vahel meie tegemistest/tegematusest hoolimata.**

Siin veel üks õhtupäekeses särav päevalill sügishalluse peletamiseks. Homme asutame Hannuga end jälle Peterburi poole tee. Paluge meie teekonna, Peterburis olemise ning eriti piiriületuste eest. Tagasi stardime 26.10. õhtul.

Õnnistussoovidega
Liliann

Liliann Keskinen tel. +358400771817
liliann.keskinen@sekl.fi
Martinlaaksontie 42 D 20, 01620 Vantaa, Soome

EELK Misjonikeskus tel 6464760
Tehnika 115 10139 Tallinn
Annetused misjonitööle: **EE292200221071313929**

mk@eelk.ee
www.misjonikeskus.ee
Selgitus: Lilianni töö heaks